

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S.V.B.A.N.P.**, so sídlom v B. IČO: X., zastúpeného JUDr. L.Č., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **Ing. K.K.**, bývajúcemu v D., zastúpeného JUDr. P.P., advokátom, so sídlom v B., **o zaplatenie 12.298,38 €**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 15 C 174/2005, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. novembra 2009 sp. zn. 16 Co 274/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12.novembra 2009 sp. zn. 16 Co 274/2009 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca žalobou doručenu súdu 2. júna 2005 sa proti žalovanému domáhal zaplatenia 12 298,38 € (370 501 Sk) s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej žalovaným ako predsedom spoločnosti žalovaného z dôvodu neoprávneného použitia – svojvoľného vyplatenia ceny diela (opravy strechy obytného domu) 9. decembra 2003 vo výške 300 000 Sk a 23. decembra 2003 vo výške 100 000 Sk.

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 24. júna 2009 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 9.642,87 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku; žalobu v časti

o zaplataenie 13% úroku z omeškania zo sumy 9 642,87 € od 24. decembra 2003 do 27. decembra 2007 a 13% úroku z omeškania zo sumy 10 638,68 € od 28. decembra 2007 do 21. januára 2008 zamietol; žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania 5 606,64 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal z toho, že žalovaný bol 27.septembra 2001 riadne zvolený za predsedu S.V.B.A.N.P. (ďalej tiež „spoločenstvo“) a funkciu štatutárneho orgánu spoločnosti žalobcu vykonával podľa zákona č. 182/1993 Z.z. do roku 2004. Za sporné nepovažoval to, že spoločnosť prijala rozhodnutie o spôsobe financovania opravy domovej strechy formou stavebného úveru, na tento účel vyčlenilo určité finančné prostriedky a so súhlasom spoločnosti žalovaný uzatvoril zmluvu o dielo. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný so súhlasom výkonného výboru spoločnosti zaplatil zhotoviteľovi diela zálohu 300 000 Sk, v rozpore so zmluvou o dielo zo stavebného úveru spoločnosti ďalej zaplatil sumu 300 000 Sk a napokon z prostriedkov spoločnosti pred zhotovením diela zaplatil aj sumu 100 000 Sk. Zodpovednosť žalovaného posúdil podľa § 7 písm. c/ ods. 3 zákona č. 182/1993 Z.z. v znení zákona č. 367/2004 Z.z., kde predseda zodpovedá za škodu spôsobenú spoločnosti, vlastníkom bytov a nebytových priestorov a tretím osobám porušením svojich povinností alebo prekročením právomocí. Zodpovednosť žalovaného posúdil aj podľa stanov schválených spoločnosťou z 31. januára 2001, podľa ktorých je predseda zodpovedný za všetky bankové operácie spoločnosti, vedenie účtov, vystupuje za spoločnosť navonok vo všetkých zmluvných veciach samostatne a je zodpovedný za to, že príjmy a výdaje sú v účtovných knihách riadne zaúčtované (kapitola 6 článok 6.1). Podľa kapitoly 5 stanov spoločnosti výkonný výbor spoločnosti je výkonným orgánom, ktorý riadi spoločnosť a rozhoduje o všetkých veciach, pokiaľ nie sú stanovami alebo rozhodnutím valného zhromaždenia vyhradené inému orgánu. Konštatoval, že nebolo sporné prijatie rozhodnutia zhromaždenia spoločnosti o úvere a spôsobe financovania opravy domovej strechy z tohto úveru a že žalovaný v mene spoločnosti uzavrel so zhotoviteľom zmluvu o dielo na tento účel s dohodnutou cenou a spôsobom jej platenia. Dospel k záveru, že žalovaný vykonal čerpanie prostriedkov spoločnosti vo výške 400 000 Sk v rozpore s oprávnením, ktoré mal od spoločnosti a v rozpore so zmluvou o dielo (300 000 Sk z medziúveru stavebného sporenia a 100 000 Sk v hotovosti z pokladne), oprávnenie k takémuto postupu nevyplývalo z uznesenia valného zhromaždenia, zo stanov spoločnosti, ani zo zmluvy o dielo. Neoprávneným čerpaním prostriedkov spoločnosti vznikla žalobcovi škoda 400 000 Sk, ktorú zavinil žalovaný a za ktorú zodpovedá. Škoda vznikla v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného – príkazmi na ich neoprávnené čerpanie. Obranu žalovaného, že k čerpaniu sumy 300 000 Sk

zo stavebného úveru mal súhlas spoločenstva, súd posúdil ako nedôvodnú s odôvodnením, že celková cena diela sa mala v zmysle zmluvy o dielo zaplatiť až po jeho dokončení. Súd poukázal na výpoveď samotného žalovaného a čestné prehlásenia zhotoviteľa diela o vrátení poskytnutej sumy prevyšujúcej hodnotu diela, podľa ktorých žalovaný jednoznačne vedel, že koná neoprávnene. Dôkaz navrhovaný žalobcom vyhotoviť znalecký posudok na posúdenie hodnoty dodaného diela súd posúdil ako nedôvodný, nakoľko právny vzťah založený zmluvou o dielo nebol predmetom konania a preto tento nemá vplyv na výšku škody, ktorú žalovaný spôsobil neoprávneným čerpaním finančných prostriedkov. V zmysle ustanovení § 420, § 442 a § 634 Občianskeho zákonníka a § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka žalobe v časti istiny vyhovel zohľadňujúc čiastočné späťvzatie žaloby v časti istiny. Príslušenstvo žalovanej pohľadávky - úroky z omeškania súd zamietol s vysvetlením, že o zodpovednosti žalovaného za škodu a jej výške bolo rozhodnuté až týmto rozsudkom. O náhrade trov konania úspešného žalobcu rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 12.novembra 2009, sp. zn. 16 Co 274/09 po predchádzajúcej výzve v súlade s § 213 ods. 2 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti (vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 9.642,87,- €) tak, že žalobu zamietol; žalovanému nepriznal náhrada trov konania. Na rozdiel od súdu prvého stupňa nárok na náhradu škody posudzoval podľa § 420 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Z dôvodu, že škoda vznikla 23. decembra 2003 nebolo možné na vec aplikovať § 7c ods. 3 zákona č. 182/1993 Z.z., v znení účinnom od 1. júla 2004. Pri skúmaní zodpovednosti za škodu spôsobenú spoločenstvu bolo preto potrebné vychádzať z ustanovenia § 7 ods. 4 písm. b/ a ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. v znení platnom k 23. decembru 2003, podľa tohto, zmluva o spoločenstve musí obsahovať orgány spoločenstva, ich právomoc a v zmluve o spoločenstve sa môže určiť, že spoločenstvo vydá stanov, ktoré upravia vnútornú organizáciu spoločenstva a podrobnejšie upravia niektoré veci obsiahnuté v zmluve o spoločenstve. Žalovaný mal ako predseda svoje povinnosti vyhradené len v stanovách v kapitole 6 časť 6.1 a 6.3. Na vyplatenie sumy 300 000 Sk zo stavebného úveru a neskôr 100 000 Sk z pokladne bol oprávnený podľa stanov spoločenstva (kapitola 6, časť 6.1 a 6.3), nakoľko mohol konať za spoločnosť samostatne. Tieto sumy predstavujú zálohy na opravu strechy, ktoré bol oprávnený vyplatiť zhotoviteľovi podľa § 634 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nemohol preto porušiť svoju povinnosť podľa článku 6.1 stanov spoločenstva a nedopustil sa protiprávneho konania

nakoľko dielo bolo zahájené neskôr a zvýšenie ceny sa mohlo predpokladať podľa § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nedošlo k naplneniu zákonnej podmienky zodpovednosti za škodu a to existencie protiprávneho úkonu a tým ani príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vzniknutou škodou. Majetková ujma žalobcu preto nevznikla v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného ale spôsobil ju zhotoviteľ, ktorý sa bezdôvodne obohatil (§ 451 ods. 1 Obč. zák.). O trovách konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1,2 O.s.p. a úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal z dôvodu ich nevyčíslenia.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, navrhol zmeniť alternatívne zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, pretože jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovolateľ odvolaciemu súdu vyčítal nesprávne právne závery ohľadom posúdenia kompetencii žalovaného ako predsedu spoločenstva a v tejto súvislosti i posúdenie otázky zavinenia za vzniknutú škodu. Nesúhlasil so záverom odvolacieho súdu, že žalovaný mal svoje povinnosti ustanovené len v čl. 6.1 a 6.3 stanov spoločenstva. Žalovaný mohol prostriedky spoločenstva (z fondu prevádzky údržby a opráv) použiť len na financovanie opráv, údržby a iné investície, na ktorých sa uznieslo valné zhromaždenie a to podľa plánu údržby a opráv schváleným valným zhromaždením (čl. XVIII bod 5 stanov spoločenstva). Zdôraznil, že na opravu strechy nebola valným zhromaždením spoločenstva 17. júna 2003 schválená suma 600 000 Sk ale len 500 000 Sk, keď 100 000 Sk bolo schválených na opravu izolácie obvodových múrov a na kalizáciu. Platba 300 000 Sk zo stavebného sporenia bola žalovaným poukázaná v rozpore so zmluvou o dielo a v rozpore s princípmi účtovníctva, t.j. najmä z dôvodu, že celková vyplatená suma za dielo (700 000 Sk) bola vyššia ako bolo dohodnuté v zmluve o dielo (471 945,18 Sk). Podľa názoru dovolateľa zvýšenie ceny diela, vzhľadom na realizáciu diela, ku ktorej sa pristúpilo neskôr v zimných mesiacoch, malo byť prejednané valným zhromaždením spoločenstva. Dovolateľ preto nesúhlasil s právnym posúdením otázky existencie protiprávneho konania, otázky vzniku škody a otázky príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a existenciou škody tak, ako to ustálil odvolací súd. Poukázal, že odvolací súd je viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 O.s.p.); pokiaľ odvolací súd si vyvodil nesprávne právne závery z hľadiska posúdenia kompetencie žalovaného a jeho zavinenia, za stavu, kedy na niektoré dôkazy zo zisteného

skutkového stavu súdom prvého stupňa neprihliadol, jeho postup nemožno považovať za správy.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za správne, keď odvolací súd riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, uzavrel, že žalobca nepreukázal splnenie všetkých zákonných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu. Dodal, že spôsob financovania diela (tzv. refundáciou) bol odsúhlasený valným zhromaždením spoločnosti v júni 2003 vo výške 600 000 Sk. Z dôvodu časových prieťahov výkonný výbor spoločnosti nad rámec rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti z júna 2003 odsúhlasil poskytnutie preddavku 300 000 Sk na účet zhotoviteľa. Žalovaný mal oprávnenie na vykonanie úhrad v zmysle čl. X ods. 2 písm. g/ v spojení s čl. XVII ods. 2 písm. g/ Zmluvy o založení spoločnosti a preto neporušil žiaden predpis.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je opodstatnené.

1. V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom však dovolací súd neposudzuje iba podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. O vadu takej povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ žiadnu z týchto väd nenamietal a vada uvedenej povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo.

2. Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná (§ 242 ods. 1 O.s.p.), je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej príčinou je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní a dôsledkom nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej.

O vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) sa pri zisťovaní skutkového stavu veci jedná napríklad vtedy, ak v rozpore s § 120 O.s.p. neboli vôbec zisťované okolnosti rozhodné pre správne posúdenie veci, i keď tieto boli tvrdené a k ich preukázaniu boli navrhované dôkazy, alebo hoci rozhodné okolnosti pre posúdenie veci tvrdené neboli, avšak mali byť zisťované ako skutkový podklad pre posúdenie skutočností, ktoré je súd povinný zisťovať z úradnej povinnosti (§ 120 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd nárok žalobcu na náhradu škody, ktorú mal žalovaný spôsobiť ako predseda spoločenstva poukázaním finančných prostriedkov žalobcu z titulu realizácie opravy - rekonštrukcie strechy obytného domu, posudzoval podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Konštatoval nenaplnenie predpokladov tejto zodpovednosti v dôsledku 1/ neexistencie protiprávneho úkonu žalovaného – ktorý neprekročil oprávnenia vyplývajúce pre

neho z kapitoly 6 bodov 6.1 a 6.3 Stanov spoločenstva schválených 31. januára 2001, 2/ neexistencie príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou- žalovaný sa pokynmi vyplatiť zhotoviteľovi cenu diela nedopustil protiprávneho konania v dôsledku toho jeho konanie nesúvisí so škodou, ktorá vznikla žalobcovi 3/ neexistenciou zavinenia - vid' dôvody uvedené pod 1/ a 2 a pokiaľ aj žalobca vyplatil viac ako bola cena diela, nekonal protiprávne s úmyslom poškodiť spoločenstvo, vznik škody nezavinil ani nedbanlivostne, vrátenie poukázaných súm zaistil uznaním pohľadávky i jej súdnym vymáhaním od zhotoviteľa diela, 4/ existenciu škody mal preukázanú vo výške 148 055 Sk, ako rozdielu medzi vyplatenou sumou zhotoviteľovi diela (700 000 Sk) a dohodnutou cenou diela (471 945 Sk), zníženou o platbu vrátenú zhotoviteľom diela žalobcovi (80 000 Sk).

Zodpovednosť žalovaného pri výkone funkcie predsedu spoločenstva súdy správne posudzovali v zmysle osobitných predpisov a tiež podľa Občianskeho zákonníka, nie však podľa Zákonníka práce.

Jedným zo základných predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za vzniknutú škodu je existencia protiprávneho konania (úkonu) škodcu, t.j. porušenie právnej povinnosti. Porušením právnej povinnosti je taký úkon, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Právna povinnosť môže vyplývať priamo z právnych predpisov, zo zmluvy, alebo z iných právnych skutočností. Rozpor úkonu s právnym predpisom je daný nielen vtedy, ak dochádza priamo k porušeniu právneho predpisu, ale aj vtedy, ak sa právny predpis obchádza.

Pokiaľ odvolací súd zisťoval, či v konkrétnom prípade konanie žalovaného pri nakladaní s finančnými prostriedkami žalobcu (ne)vykazuje znaky protiprávneho úkonu mal predovšetkým skúmať okruh oprávnení (pôsobnosti), ktorý bol zverený žalovanému ako predsedovi spoločenstva vo vzťahu k oprávneniam ďalších orgánov spoločenstva v danej oblasti a či ich výkon žalovaným (ne)zodpovedá právnym predpisom a na ich základe tiež vydaným rozhodnutiam príslušných orgánov spoločenstva v oblasti nakladania s majetkom spoločenstva i s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv. Hmotnoprávnym rámcom vymedzujúcim pôsobnosť (kompetenciu) orgánov spoločenstva v danej oblasti a jej výkon

(najmä do vnútra) je zákon č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších zmien a doplnkov, zmluva o spoločenstve a stanovy spoločenstva.

Odvolačí súd neexistenciu protiprávneho úkonu žalovaného ohľadne prekročenia oprávnenia s nakladaním finančných prostriedkov vyvodzoval zo skutočností významných len z pohľadu úpravy v kapitole 6 bod 6.1 a 6.3 Stanov spoločenstva schválených 31. januára 2001. V zmysle týchto je najvyšší funkcionár spoločenstva predseda spoločenstva. Je vedúci výkonný pracovník spoločenstva a vykonáva zároveň funkciu štatutárneho zástupcu spoločenstva. Predsedá všetkým valným zhromaždeniam spoločenstva a stretnutiam spoločenstva. Má všetky všeobecné právomoci a povinnosti úradu predsedu a štatutárneho zástupcu spoločenstva. Predseda poveruje členov VV (výkonný výbor) spoločenstva plnením úloh správy spoločenstva v im prislúchajúcom rozsahu členov VV spoločenstva a vchodových zástupcov. Predseda zodpovedá za vypracovanie zápisníc zo všetkých stretnutí VV spoločenstva a valných zhromaždení spoločenstva, má na starosti knihy a dokumenty, ktoré spravuje VV spoločenstva, zodpovedá za fondy spoločenstva a je zodpovedný za všetky bankové operácie spoločenstva, za vedenie účtov a za to, že všetky príjmy a výdaje spoločenstva sú v účtovných knihách správne zaúčtované. Predseda spoločenstva zastupuje a koná v mene spoločenstva navonok vo všetkých zmluvných a právnych veciach spoločenstva samostatne, organizuje prácu VV spoločenstva, zvoláva a riadi rokovania VV spoločenstva, vedie rokovania VV spoločenstva. Predseda a II. štatutárny zástupca spoločenstva sú vždy členovia VV spoločenstva. Predseda spoločenstva a II. štatutárny zástupca spoločenstva spolu s VV spoločenstva môžu zamestnať manažéra, aby vykonával povinnosti a služby, ktorými ho poverí VV spoločenstva.

Kapitola 6 body 6.1 a 6.3 Stanov spoločenstva schválených 31. januára 2001 definujú rámec výkonnej právomoci predsedu predstavenstva 1/ do vnútra - vo vzťahu k ďalšiemu výkonnému orgánu – výkonnému výboru, pokiaľ sa jedná o výkon niektorých činností administratívneho charakteru (napr. vypracovanie zápisníc z rokovaní a pod.), či účtovnú evidenciu a podobne i 2/ navonok - štatutárnych oprávnení najmä vo vzťahu k uzatváraniu právnych úkonov v mene spoločenstva. Neustanovujú však podrobný rozsah oprávnení – rozhodovaní (do vnútra) ani ich výkon, pokiaľ ide o nakladanie s majetkom, alebo

finančnými prostriedkami spoločenstva, čo je z pohľadu žalobou prejednávajúcej veci podstatné.

Z pohľadu predmetu žaloby a rozhodných skutkových tvrdení v nej uvádzaných, žalobca spochybňuje konanie žalovaného (o použitých finančných prostriedkoch 300 000 Sk dňa 9. decembra 2003 a 100 000 Sk dňa 23. decembra 2003) vo vzťahu k pôsobnosti i k rozhodnutiam prijatých orgánmi spoločenstva - t.j. spochybňuje konanie žalovaného smerujúce do vnútra, a len podporne, či nadväzne na zdôvodnenie vlastnej argumentácie poukazuje aj na obsah zmluvy o dielo, ako právneho úkonu priamo zaväzujúceho zmluvné strany, t.j. zhotoviteľa diela a objednávateľa diela (žalobcu). Zmluva o dielo nie je predpisom ani skutočnosťou záväznou pre vymedzenie oprávnení predsedu spoločenstva a ich výkonu do vnútra; jej záväznosť pre žalobcu smeruje navonok – voči druhej strane záväzkovo-právneho vzťahu.

Vychádzajúc z listín predložených v konaní žalobcom a založených v prílohovej obálke na čl. 89 súdneho spisu - stanov spoločenstva z 31. januára 2001 a zmluvy o spoločenstve z 13. mája 1999, je zrejmé, že rozhodovanie (i výkon kompetencie) o nakladaní s majetkom spoločenstva patrí do pôsobností viacerých orgánov spoločenstva, najmä však do pôsobnosti valného zhromaždenia, či výkonného výboru spoločenstva (porovnaj napr. článok X bod 2 písm. d/, g /, m/,n/, čl. XI ods. 1, čl. XVII ods. 3,4,5, čl. XVIII bod 5 zmluvy o spoločenstve a tiež napr. kapitola 4 bod 4, 7,13,14, kapitola 5 bod 5.1,5.3, kapitola 10 bod 10.2 písm. d/, bod 10.3, kapitola 11 bod 11.4).

Valné zhromaždenie ako najvyšší orgán spoločenstva má výlučnú pôsobnosť v rozhodovaní o nakladaní s majetkom spoločenstva (viď kapitola 4 stanov spoločenstva a čl. X. zmluvy o spoločenstva).

Mimo iných z čl. XVIII bod 5 zmluvy o spoločenstve a kapitoly 11 bod 11.4 stanov spoločenstva vyplýva, že prostriedky fondu opráv môže predseda použiť len na financovanie opráv na ktorých sa uznieslo valné zhromaždenie.

Z uvedeného vyplýva, že pre ostatné orgány spoločenstva je v zásade záväzné rozhodnutie valného zhromaždenia (resp. mimoriadneho valného zhromaždenia) v uvedenej kompetenčnej otázke.

Obsah spisu i stanoviská účastníkov v konaní nasvedčujú tomu, že mimoriadne zhromaždenie spoločenstva na zasadnutí 17. júna 2003 malo prerokovať a schváliť nakladanie s finančnými prostriedkami spoločenstva mimo iného i na opravu strechy bytového domu. Obsah prijatého rozhodnutia je však účastníkmi interpretovaný odlišne. Mimo uvedeného rozhodnutia valného zhromaždenia, o vyplatení zálohy na cenu diela mal rozhodovať aj výkonný výbor na svojom zasadnutí 3. decembra 2003.

Pokiaľ sa odvolací súd nezaoberal otázkou, či konanie žalovaného zodpovedá alebo sa prieči, prípadne obchádza rozhodnutia orgánov spoločenstva, ktorým je zverená právomoc rozhodovať o nakladaní s majetkom spoločenstva alebo o spôsobe hospodárenia s fondom prevádzky, údržby a opráv, vo svojom postupe nezaoberal sa rozhodnými skutkovými zisteniami pre správne právne posúdenie veci; nezodpovedaná zostala najmä otázka o (ne)naplnení predpokladov zakladajúcich všeobecnú zodpovednosť za škodu, medzi nimi tiež existencia protiprávneho úkonu škodcu.

So zreteľom na uvedenú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 243b O.s.p.) a vec tomuto súdu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom na jej exeistenciu dovolaciemu súdu nebola daná zákonna možnosť zaoberať sa okolnosťami, z ktorých dovolateľ vyvodzoval, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. decembra 2010

JUDr. Daniela Š v e c o v á , v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť:

Hrčková Marta